

Marrakech

Op het dak van de riad
ben ik, lezend in het nu.
De waanzinnige stad Marrakech
is beneden, is ver weg
De herrie, de stank, de mensen
zijn ver weg.

Ik hoor een rapper
die de profeet aanbidt.
Ik kijk omhoog
naar de nietsontziende blauwe lucht,
het niets
waar we niets te zoeken hebben.

Ik ben in Marrakech
en voel een warme straal zonlicht
terwijl om 5 uur in de ochtend
de gebeden onverbiddelijk klinken
als een herinnering
aan mijn doelloosheid.